

แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน
สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี
Guidelines for Solving Dropout Problems at Government Vocational
Educational Institutions in Chonburi Province

จิรวัดน์ แสงคุณธรรม^{1*} และ สนัน ประจงจิต²

Jirawat Saengkunnatham^{1*} and Sanan Prachongchit²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกริก

² สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

* ผู้ประสานงาน: jirawat.tatc@gmail.com

¹ Master of Education in Educational Administration, Faculty of Liberal Arts, Krirk University

² Faculty of Liberal Arts, Krirk University

* Corresponding Author: jirawat.tatc@gmail.com

(Received: 2023-01-27; Revised: 2023-02-14; Accepted: 2023-02-15)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน
สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี 2) เสนอแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคัน
ของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 243 คน จาก
ผู้บริหารและจากครูผู้สอนในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 แบ่งเป็น ผู้บริหาร (รองผู้อำนวยการ
ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา) ของสถานศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 8 คน และ
ครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 235 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม ผลวิจัย
พบว่า 1) ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี โดย
เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านผู้เรียน คือผู้เรียนแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม อยู่ในระดับ
มากที่สุด ถัดมาคือ ด้านครอบครัว คือฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของผู้เรียนไม่เอื้ออำนวย ถัด
มาคือด้านผู้สอน คือ ผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป และ ด้านสถานศึกษา คือระยะทางการ

เดินทางมาสถานศึกษาไกลเกินไป ตามลำดับ และ 2) แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในด้านผู้เรียนคือผู้เรียนควรได้รับการสร้างวินัยในการแบ่งเวลาและความตระหนักและรับรู้ในความสำคัญของการเรียน ในด้านผู้สอนคือผู้สอนควรปรับการสอน โดยปรับให้มีความทันสมัย มีความน่าสนใจ และมอบหมายงานอย่างเหมาะสม ในด้านครอบครัวคือครอบครัวควรให้ความร่วมมือประสานงานกับครูและสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมหาข้อมูลการขอทุนการศึกษาหรือการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา และในด้านสถานศึกษา คือ ควรจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ให้เอื้อและส่งเสริมต่อการเรียน ปรับลดข้อบังคับให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม

คำสำคัญ: ปัญหาการออกกลางคัน , ผู้เรียน , ผู้สอน , ครอบครัว , สถานศึกษา

Abstract

The purposes of this study were (1) to investigate the problems of dropout among students from the vocational education institutions of government in Chonburi, and (2) to examine guidelines for solving dropout problems. The study employed a questionnaire for data collection from 243 cases. They consisted of 8 deputy directors and 235 teachers from the vocational education institutions of the government in Chonburi. The statistical methodology used analyze the data was frequency, percentage, mean, and standard deviation. The findings of the study were as follows: (1) there were four main factors for dropout problems among students from vocational education institutions in Chonburi; focusing on the student's factor – it was related to inefficient time management, focusing on family's factor – it was related to poverty, focusing on teacher's factor – it was related to heavy workload assigned, and focusing on institution's factor – it was related to the distance between the accommodations and the institutions of the students respectively, and (2) the study also suggested that the students should be supported to be discipline and aware of the importance of education, the teaching style of the teachers should be modern, interesting, and appropriate, the guardians should frequently cooperate with people in charge in the institutions and provide information relevant to bursary for the students, and the institutions should provide the supportive environment for teaching and learning process as

well as re-consider the flexibility and suitability of the regulations or codes of conduct of each institution.

Keywords: dropout problem, student, teacher, family, institute

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดสิทธิทางการศึกษาให้กับผู้เรียนและเยาวชน ไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) นั่นก็หมายความว่า เยาวชนที่อยู่ในแผ่นดินไทยทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ปกครอง ในการส่งเสริมให้เยาวชนได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาถือเป็นเส้นทางหนึ่งในการศึกษาของประเทศไทยโดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรที่มีภารกิจเกี่ยวกับจัดการศึกษา ในด้านวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะยาว และการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562)

แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการอาชีวศึกษาก็ยังประสบปัญหาในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านงบประมาณ ด้านตัวผู้เรียน ตลอดจนโครงสร้างการบริหารและระบบการจัดการภายในสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีผู้เรียนส่วนหนึ่งประสบปัญหาและต้องออกกลางคัน เช่น มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ไม่ถนัดในประเภทหรือสาขาวิชาที่เรียน ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมเพื่อนใหม่ได้ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ขาดเรียนบ่อย ในที่สุดก็ไม่สามารถสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ รวมถึงปัญหาอื่นๆ เช่น การหย่าร้างของพ่อแม่ ฐานะของครอบครัว ผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ยาเสพติด การขาดเรียน เป็นต้น (ธัญญ์พิชชา ท่วมทับ, 2563) ทำให้เกิดสภาวะการออกกลางคันหรือออกก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา ทำให้การลงทุนของ

รัฐสูญเปล่า ที่ไม่สามารถผลิตกำลังคนออกมาได้ตามที่ต้องการ ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและครอบครัวของผู้เรียนเอง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายด้าน เช่น ปัญหาการว่างงาน และปัญหาทางสังคม (ปริญญา มีสุข, 2559)

รายงานข้อมูลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 พบว่า มีนักศึกษาจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,003,109 คน ออกกลางคันทั้งสิ้น 92,835 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 เช่นเดียวกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วยสถานศึกษาจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี, วิทยาลัยเทคนิคบางแสน, วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี, วิทยาลัยเทคนิคพัทยา, วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี), วิทยาลัยการอาชีพพนัสนิคม, วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี โดยข้อมูลจำนวนผู้เรียนนักศึกษาสถานศึกษาภาครัฐในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี รวมโดยกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานอาชีวศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา 2563 มีจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 16,381 คน และตามรายงานจำนวนนักเรียนนักศึกษาออกกลางคัน ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2564 โดยในปีการศึกษา 2563 มีผู้เรียนนักศึกษาออกกลางคันรวมทั้งหมดจำนวน 2,051 คน คิดเป็นร้อยละ 12.52 (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2564)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักและสนใจศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน และแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่ดำเนินการด้านการป้องกันปัญหาการออกกลางคัน ทั้งในเชิงป้องกัน เชิงรุก เพื่อใช้ในการสร้าง กลยุทธ์และมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

2. ประชากรและตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ 1. ผู้บริหาร (รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการเรียนการสอน) ของสถานศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 8 คน และ 2. ครู ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 614 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 243 คน โดยกำหนดขนาดจากการใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) แบ่งเป็น 1. ผู้บริหาร (รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการเรียนการสอน) ของสถานศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 8 คน (สถานศึกษาละ 1 คน) กำหนดขนาดจากการใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) และ 2. ครู ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 235 คน กำหนดขนาดจากการใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) แล้วสุ่มตามสัดส่วน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี

ลำดับ	สถานศึกษา	ประชากรครู	กลุ่มตัวอย่างครู	ประชากร ผู้บริหาร (รอง ผอ. ฝ่ายพัฒนาฯ)	กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร (รอง ผอ. ฝ่ายพัฒนาฯ)	รวมประชากร	รวมกลุ่มตัวอย่าง
1	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี	28	11	1	1	29	12
2	วิทยาลัยเทคนิคบางแสน	49	19	1	1	50	20
3	วิทยาลัยการอาชีพพนสนิมคม	31	12	1	1	32	13
4	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ (ชลบุรี)	39	15	1	1	40	16
5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	89	34	1	1	90	35
6	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี	118	45	1	1	119	46
7	วิทยาลัยเทคนิคพัทยา	89	34	1	1	90	35
8	วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ	171	65	1	1	172	66
	รวม	614	235	8	8	622	243

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน มีลักษณะดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบ check list จำนวน 3 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับเพศ ตำแหน่ง การทำหน้าที่ครูที่ปรึกษา

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคัน จำนวน 29 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านผู้เรียนจำนวน 8 ข้อ 2. ด้านผู้สอนจำนวน 6 ข้อ 3. ด้านครอบครัวจำนวน 6 ข้อ และ 4. ด้านสถานศึกษาจำนวน 9 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert (1967) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดระดับคะแนนและความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง มาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง น้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Test) โดยคัดเลือกข้อคำถามด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อที่มีความค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 ขึ้นไป หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-out) ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.91 แล้วนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบราค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2551) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ได้รับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.952

3. ข้อเสนอแนะแบบปลายเปิดจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 1. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านผู้เรียน 2. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านผู้สอน 3. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านครอบครัว และ 4. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านสถานศึกษา เพื่อใช้รับข้อมูลข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการแก้ปัญหาการออกกลางคัน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยบันทึกเสนอต่อผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก ออกหนังสือถึงผู้บริหารในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

2. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ในวันที่ 18 เมษายน 2565 ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 8 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำส่งแบบสอบถาม ทั้งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ Google Form รูปแบบไปรษณีย์ และนำส่งด้วยตนเอง และรับคืนในวันที่ 18 พฤษภาคม 2565

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากแบบสอบถามที่แจกไป จำนวน 246 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 226 ชุด เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ คิดเป็น ร้อยละ 91.86

4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลทั้งหมดมาพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาจัดระบบข้อมูลลงรหัส จากนั้นนำไปวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ผู้ศึกษานำมาจัดลำดับข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. นำแบบสอบถามมาจัดระบบข้อมูลตรวจรวบรวมคะแนนแบบสอบถาม
3. ลงรหัสข้อมูลนำไปคำนวณหาค่าสถิติ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล
4. เสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบการบรรยาย

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ ในจังหวัดชลบุรีใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านครอบครัว และ 4) ด้านสถานศึกษา โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าระดับ ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2551) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน

สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรีใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านครอบครัว และ 4) ด้านสถานศึกษา โดยใช้การจำแนกความคิดเห็นโดยใช้การจัดกลุ่มและเรียงตามลำดับความถี่

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย คือ ผู้บริหาร (รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา) และครู รวมจำนวน 226 คน มีผลการวิจัยดังนี้

1. ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรีจากการรวบรวมข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งปัญหาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านผู้เรียน 2. ด้านผู้สอน 3. ด้านครอบครัว และ 4. ด้านสถานศึกษา ผลการเก็บข้อมูลรายข้อในแต่ละด้าน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรีจากการ รวบรวมข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมทุกด้าน

ที่	ด้าน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1	ด้านผู้เรียน	3.77	0.83	มาก	1
2	ด้านผู้สอน	3.46	0.85	ปานกลาง	3
3	ด้านครอบครัว	3.76	0.85	มาก	2
4	ด้านสถานศึกษา	3.32	0.85	ปานกลาง	4
รวม		3.58	0.85	มาก	

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ใน ระดับ มาก ($\bar{X}=3.77$, $SD=0.84$) ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยตามอันดับสูงสุดคือ ผู้เรียนแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ($\bar{X}=4.51$,

$SD=0.79$) อันดับรองลงมาคือ ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้ ($\bar{X}=4.30$, $SD=0.88$) ผู้เรียนขาดความถนัดในสาขาวิชาที่เลือกเรียน ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.85$) ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาในสาขาวิชาที่เรียน ($\bar{X}=3.80$, $SD=0.81$) ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.70$, $SD=0.84$) ผู้เรียนมีปัญหาด้านความรักและความสัมพันธ์เชิงคู่สาว ($\bar{X}=3.65$, $SD=0.86$) ผู้เรียนมีปัญหาด้านสุขภาพ ($\bar{X}=3.13$, $SD=0.81$) และ ผู้เรียนมีปัญหาด้านยาเสพติด ($\bar{X}=3.02$, $SD=0.88$) ตามลำดับ

ในด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, $SD=0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยตามอันดับสูงสุดคือ ฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของผู้เรียนไม่เอื้ออำนวย ($\bar{X}=4.33$, $SD=0.78$) อันดับรองลงมาคือ ผู้ปกครองของผู้เรียนหย่าร้าง ($\bar{X}=4.20$, $SD=0.87$) ผู้เรียนมีความขัดแย้งกับคนในครอบครัว ($\bar{X}=3.73$, $SD=0.89$) ครอบครัวของผู้เรียนย้ายถิ่นฐาน ($\bar{X}=3.65$, $SD=0.82$) ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ($\bar{X}=3.57$, $SD=0.87$) และปัญหาด้านสุขภาพของบุคคลในครอบครัวของผู้เรียน ($\bar{X}=3.05$, $SD=0.82$) ตามลำดับ

ในด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ใน ระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.46$, $SD=0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยตามอันดับสูงสุดคือ ผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป ($\bar{X}=4.12$, $SD=0.89$) อันดับรองลงมาคือ ผู้สอนขาดวิธีการสอนที่หลากหลาย ดึงดูดผู้เรียน ($\bar{X}=3.94$, $SD=0.86$) ผู้สอนขาดการดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.55$, $SD=0.88$) ผู้สอนขาดประสบการณ์และทักษะในการสอน ($\bar{X}=3.44$, $SD=0.83$) ผู้สอนเข้าสอนไม่สม่ำเสมอ/ไม่เต็มเวลา/ไม่ตรงเวลา ($\bar{X}=3.08$, $SD=0.84$) และผู้สอนมีอคติต่อผู้เรียน ($\bar{X}=2.63$, $SD=0.82$) ตามลำดับ

ในด้านสถานศึกษา โดยรวมอยู่ใน ระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, $SD=0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระยะทางในการเดินทางมาสถานศึกษาไกลเกินไป ($\bar{X}=3.78$, $SD=0.76$) อันดับรองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษาไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.58$, $SD=0.87$) การเดินทางมาสถานศึกษาไม่สะดวก ($\bar{X}=3.55$, $SD=0.87$) ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาเคร่งครัดเกินไป ($\bar{X}=3.53$, $SD=0.86$) สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน ($\bar{X}=3.38$, $SD=0.87$) สถานศึกษามีสถานที่นันทนาการไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.05$, $SD=0.87$) อาคารสถานที่ของสถานศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ($\bar{X}=3.05$, $SD=0.87$) สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข ($\bar{X}=2.90$, $SD=0.88$) และสถานศึกษาตั้งอยู่ในที่มีเสียงรบกวน ($\bar{X}=2.88$, $SD=0.86$) ตามลำดับ

2. แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรีโดยการวิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด นำข้อมูลดังกล่าวทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปภาพรวมของข้อมูลได้ดังนี้

ด้านผู้เรียนควรได้รับการสร้างวินัยในการแบ่งเวลาและความตระหนักและรับรู้ใน ความสำคัญของการเรียน อีกทั้งควรได้รับการติดตามอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ได้อย่างรวดเร็ว และควรมีการเยี่ยมบ้านผู้เรียน ด้านครอบครัวควรให้ความร่วมมือประสานงาน กับครูและสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมหาข้อมูลการขอทุนการศึกษาหรือการกู้ยืมเงินเพื่อ การศึกษาเพิ่มความสนใจและรับฟังปัญหาของผู้เรียน ศึกษาวิธีการดูแลและให้คำปรึกษาผู้เรียน ในเชิงบวก และควรควรมีความเข้าใจในความจำเป็นของการศึกษา ด้านผู้สอนควรปรับการสอน โดยปรับให้มีความทันสมัย มีความน่าสนใจ และมอบหมายงานอย่างเหมาะสม มีการสอบถาม ถึงปัญหาของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และควรเรียนรู้การยอมรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก ผู้เรียน ด้านสถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ให้เอื้อและส่งเสริมต่อการเรียน ปรับ ลดข้อบังคับให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม เช่น อนุโลมให้นักศึกษาที่บ้านไกล สามารถเข้าแถว ล่วงเวลาเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ควรดูแลด้านสาธารณูปโภค อาคารสถานที่ให้เพียงพอต่อ ผู้เรียน โดยจัดให้มีช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและ พัฒนาสถานศึกษา อีกทั้งจัดให้ครูมีนักเรียนในที่ปรึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสม ไม่มากจนเกินไป

การอภิปรายผล

ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในการ อภิปรายผลนำเสนอเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหาผู้เรียนแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสมมีลำดับมากที่สุด นั่นเป็น เพราะในปัจจุบันมีสิ่งดึงดูดความสนใจผู้เรียน ทั้งการใช้เล่นเกมบนโทรศัพท์มือถือทั้งในเวลา เรียนและนอกเวลาเรียน การจับกลุ่มสังสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมธิศิน สมอุมจารย์ (2563) ซึ่งพบว่าปัญหาการแบ่งเวลาไม่เหมาะสม เช่น นำเวลาเรียนไปเล่นเกม, เทียวห้าง ส่งผล ให้เรียนไม่ได้เต็มที่และส่งผลกระทบต่อกรออกกลางคัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560) ซึ่งพบว่าผู้เรียน ติดเกมส์ เล่นอินเทอร์เน็ต จนอาจเกิดปัญหาการออกกลางคัน ได้ โดยแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านผู้เรียน ผู้เรียนควรได้รับการสร้างความตระหนักและรับรู้ ในความสำคัญของการเรียน สร้างวินัยในการแบ่งเวลา อีกทั้งควรได้รับการติดตามอย่างสม่ำเสมอ จากครูที่ปรึกษา และหากมีปัญหาควรได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างทันที่ สอดคล้องกับงานวิจัย

ของนันทวิช นุณารถ (2559) ซึ่งได้เสนอให้จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมให้รู้จักการแบ่งเวลา รับผิดชอบต่อหน้าที่

2. ด้านครอบครัว พบว่า ปัญหาฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของผู้เรียนไม่เอื้ออำนวย อยู่ในระดับมาก เนื่องจากค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจในปัจจุบันมีอัตราที่สูงขึ้น รวมถึงอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอต่อการเรียนของผู้เรียน สอดคล้องกับข้อมูลจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2554) ซึ่งได้ระบุถึงสาเหตุในการออก กลางคันอันเกิดจากครอบครัวคือ การที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายใน ครอบครัว ส่งผลให้เกิดการออกกลางคัน นอกจากนี้ ในจังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวและ อุตสาหกรรม ผู้ปกครองมีรายได้จากการค้าขายในพื้นที่ท่องเที่ยวและเป็นพนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรม ประกอบกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - 19 ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการ ท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี ทำให้ครอบครัวของผู้เรียนเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชิซาพัชร โกสิยรัตน์ภิบาล (2555) ซึ่งได้ศึกษา ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนบ้านจันทเขลม จังหวัดจันทบุรี โดยพบว่าปัจจัยด้าน สถานภาพของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ฐานะของ ครอบครัวไม่ดี เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จึงสรุปได้ว่าปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อการออก กลางคันของผู้เรียนได้ **แนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านครอบครัว** คือผู้ปกครองควรให้ความ ร่วมมือประสานงานกับครูและสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพิ่มความสนใจและรับฟังปัญหาของ ผู้เรียน ควรมีความรู้ทางการขอทุนการศึกษาหรือการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ซึ่งจะช่วยลด ปัญหาการออกกลางคันอันเกิดจากฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของผู้เรียนไม่เอื้ออำนวยได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัญญพิชชา ท่วมทับ (2563) ซึ่งได้สรุปแนวทางไว้ว่าสถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับผู้เรียน หรือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียน

3. ด้านผู้สอน พบว่า ปัญหาผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป อยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้เรียนมีวิชาในการเรียนในปริมาณที่มาก ทั้งวิชาทฤษฎีและปฏิบัติ ในบางสถานศึกษามีชั่วโมง เรียนถึงในช่วง 08.00 - 20.00 น. ซึ่งผู้เรียนเมื่อกลับถึงบ้านก็ไม่มีเวลาในการสะสมงานที่ได้รับ มอบหมาย จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับคะแนนงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่เกิดการพัฒนาทักษะจาก แบบฝึกหัดหรืองานที่ได้รับ และสร้างพฤติกรรมที่ไม่มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราภรณ์ โอนไธสง (2558) ซึ่งได้ทำการศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยมีความเห็นในด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ครูไม่ควรมอบหมายชิ้นงานมาก

จนเกินไป เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความท้อถอย จึงสรุปได้ว่าปัจจัยด้านผู้สอน ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนได้ **แนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านผู้สอน** โดยสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม เน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการร่วมกับในหลายวิชา ให้มีการมอบหมายงานร่วมกัน มีการสอบถามถึงปัญหาของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และควรเรียนรู้การยอมรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของโกมล จันทวงษ์ (2558) ซึ่งเน้นการปรับบริบทให้ผู้เรียนมีกิจกรรม และเปลี่ยนความคิดเห็น ปรับเวลาให้เล็กเร็ว

4. ด้านสถานศึกษา พบว่า ปัญหาระยะทางในการเดินทางมาสถานศึกษาไกลเกินไป ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนบางรายเลือกเรียนสถานศึกษาไกลบ้าน หรือไม่มีสถานศึกษาที่ใกล้บ้าน ส่งผลให้ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางที่ยาวนาน หรือหากมีเรียนเช้าก็จำเป็นที่จะต้องตื่นแต่เช้าตรู่ และหากเลิกเรียนค่ำก็จะมีรถโดยสารเดินทางกลับบ้าน ซึ่งนับเป็นอุปสรรคต่อการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาในด้านสังคมคือการคมนาคมหรือการเดินทางที่ไม่สะดวก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกบุตร อยู่สุข (2549) เรื่อง ได้ทำการศึกษาเรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีวพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาเป็นสาเหตุของการออกกลางคันในระดับ ปานกลาง โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบ สถานที่พักผ่อน ตลอดจนการคมนาคมที่ห่างไกลระหว่างบ้านกับสถานศึกษาทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษา ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนได้ **แนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านสถานศึกษา** สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ให้เอื้อและส่งเสริมต่อการเรียน ควรดูแลด้านสาธารณูปโภค อาคารสถานที่ให้เพียงพอต่อผู้เรียน โดยจัดให้มีช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา ในส่วนระยะทางของสถานศึกษาที่ไกลเกินไป อาจต้องทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและวางแผนการเรียนร่วมกับสถานศึกษา หรืออาจผ่อนปรนกฎระเบียบในการทำกิจกรรมหน้าเสาธงให้เอื้อต่อผู้เรียนที่เดินทางไกล ให้สามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของธัญญ์พิชชา ท่วมทับ (2563) ว่า สถานศึกษาสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนักและเห็นถึงแนวทางปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา และกฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วมและสามารถยอมรับได้จากทุกๆฝ่าย รวมถึงอาจจัดหาที่อยู่อาศัย ทำความร่วมมือกับกิจการหอพัก หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อลดปัญหาการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของสุเกษร ชุ่มสวัสดิ์ (2562) ซึ่งได้เสนอให้ผู้สอนเข้าไปสอนยังชุมชนให้แก่ผู้เรียนที่ห่างไกล เดินทางมาเรียนลำบาก หรือจัดบริการรถ รับส่งผู้เรียน หรือทำความร่วมมือกับกิจการหอพักบริการให้แก่ผู้เรียนที่เดินทางไกลหรือเดินทางลำบาก เพื่อเป็นการลดระยะเวลา และลดปัญหาด้านการเดินทางให้แก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในด้านผู้เรียน ปัญหาผู้เรียนแบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยในอันดับสูงสุด จึงเสนอแนะให้ผู้เรียนมีการฝึกวินัยในตนเองในด้านการแบ่งเวลา มีความตระหนัก โดยอาจด้วยวิธีการปลูกฝังถึงประโยชน์ของการเรียน และหากมีปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ควรปรึกษาผู้ปกครองหรือครูผู้สอน ไม่ควรแก้ปัญหาเพียงลำพัง โดยสถานศึกษาอาจมีการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อฝึกให้ผู้เรียนวินัยหรือทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในด้านครอบครัว ปัญหาฐานะทางเศรษฐกิจครอบครัวของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยในอันดับสูงสุด จึงเสนอแนะให้ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือประสานงานกับครูและสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ หากมีข้อขัดข้องเรื่องค่าใช้จ่ายควรปรึกษสถานศึกษาเพื่อลดหย่อนผ่อนปรน หรือให้ผู้เรียนขอกทุนการศึกษา ติดตามข่าวสารจากสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งแจ้งปัญหาทางการด้านค่าใช้จ่ายแก่ครูที่ปรึกษาเพื่อทราบและให้ความสำคัญในการแจ้งข่าวสารเป็นพิเศษ

1.3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในด้านผู้สอน ปัญหาผู้สอนมอบหมายงานมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยในอันดับสูงสุด จึงเสนอแนะให้ผู้สอนควรปรับการสอน โดยปรับให้มีความทันสมัย มีความน่าสนใจ และมอบหมายงานอย่างเหมาะสม ควรมีการเปิดรับความคิดเห็นและเปิดให้มีการประเมินผู้สอนเป็นประจำ เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนได้พิจารณาปรับแก้ไข และลดปัญหาการออกกลางคันที่อาจเกิดจากด้านผู้สอนได้

1.4 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรี ในด้านสถานศึกษา ปัญหาระยะทางในการเดินทางมาสถานศึกษาไกลเกินไปส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยในอันดับสูงสุด จึงเสนอแนะให้ สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ ให้เอื้อและส่งเสริมต่อการเรียน ปรับลดข้อบังคับให้ยืดหยุ่น

ตามความเหมาะสม ปรับเวลาเรียนไม่ให้เช้าหรือค่ำจนเดินทางมาเรียนไม่สะดวก รวมถึงอาจผ่อนปรนให้แก่ผู้เรียนที่มีความลำบากในการเดินทางเป็นรายบุคคล หรืออาจทำโครงการประสานงานหอพักในหรือนอกสถานศึกษา หากมีอาคารสถานที่เพียงพอควรพิจารณาทำเป็นโครงการหอพักในสถานศึกษา จะช่วยลดปัญหาการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเดินทางของผู้เรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ออกกลางคัน ในส่วนของสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารและครูเท่านั้น จึงควรมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับผู้ออกกลางคันในมุมมองอื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง ผู้เรียน ชุมชน เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของสถานศึกษา อาชีวศึกษาของรัฐในจังหวัดชลบุรีที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ควรทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ อันได้แก่โครงการพาน้องกลับมาเรียน เพื่อถอบทเรียนและนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา

2.3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการออกกลางคันด้านผู้เรียน อยู่ในระดับสูงสุด จึงเสนอแนะทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันที่เกิดจากผู้เรียน รวมถึงพัฒนาแนวทางหรือกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมวินัยของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกมล จันทวงศ์. (2558). ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 5(1), 127-141.
- ชิสาศรี โกสิยรัตน์ภิบาล. (2555). *การศึกษาปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสถานศึกษาบ้านจันทเขลม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี
- ธัญญพิชชา ท่วมทับ. (2563). แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงกรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์. *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์*, 7(6), 60 – 76.

- นันทวัช นูนารถ. (2559). แนวทางการป้องกันความเสี่ยงในการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 11 (31), 33-46.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปริญญญา มีสุข. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา เขตภาค กลาง 1 . *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(3), 72 – 83.
- เมธิศิน สมอุมจารย์. (2563). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 14(34), 101-110.
- วชิราภรณ์ โอนโรสง. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.*
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (วันที่ 25 มิถุนายน 2564). *จำนวนนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ ประจำปีการศึกษา 2563 จำแนกสถานศึกษาและระดับชั้น*. สืบค้นเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://std2018.vec.go.th>
- สมภาร มีอุเทน และคณะ. (2560). การศึกษาสาเหตุและแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคัน ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารการวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 23(1), 238.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1.(2554). *สมุดบันทึกประจำปี 2554. จันทบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1.*
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2562). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการ อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- สุเกษร ชุ่มสวัสดิ์. (2562). *การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาการออกกลางคันของ ผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.*

- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychological Measurement, 30*(3), 607-610.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbein*. M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.